

בתי המשפט

בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

ת.פ. 40061/06

בפני: כב' השופטת ב. אופיר-תום

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ הפרקליטים גב' כאהן כנרת, חיים ויסמונסקי,

נ ג ד

הנאשמים: 1. רות בת תומס האפרתי
2. מיכאל בן יוסף האפרתי
ע"י ב"כ הפרקליטים גב' מיטל מור וגב' שירי רום.

גזר – דין

1

2

מילות הקדמה

1. הסיפור העומד ברקע כתב האישום נשוא תיק זה, הוא סיפור של תוכנת הסוס הטרויאני בן המאה 21, שתכננו הנאשמים במטרה להשתילה במחשבי קרבנותיהם, לצורך השתלטותם עליהם, ועשייה בהם ככל העולה על רוחם (להלן - התוכנה, או, תוכנת הסוס הטרויאני).

מיד עם פתיחת הדיון בבית המשפט בתיק דנן, הודו הנאשמים על ידי סניגוריהם בעובדות המפורטות בארבעת האישומים המחזיקים את כתב האישום, כל אחד לפי חלקו. על בסיס הודייתם זו, הורשעו השניים בעשרות עבירות מתחומי העבריינות השונים, בהן, עבירות מחשב, עבירות מירמה, עבירות שעניינן האזנת סתר, שימוש שלא כדין בהאזנת סתר והתקנת מכשיר למטרת האזנת סתר; וכן, עבירות שעניינן פגיעה בפרטיות, ניהול מאגר מידע בלתי מורשה, ועוד.

13

בכל מכלול העבירות הנ"ל, הורשעה הנאשמת 1 כמבצעת עיקרית, בעוד, הנאשם 2 הורשע כמסייע, הכל, כפי המתחייב מן הנטען נגד השניים בכתב האישום.

ככלל, כך הוסכם על שני הצדדים, היה חלקה של הנאשמת 1 בעשייה הפלילית הכוללת, רב וגדול מחלקו של הנאשם 2, שעיקר פעילותו היה בעריכת התוכנה נשוא כתב האישום, שעה

17

בתי המשפט

1 שהנאשמת 1, פעלה בתחומי השיווק והתקשורת עם הלקוחות, וכן, בתחום הפיקוח על
2 העשייה בתוכנה בשוק המשתמשים.
3 על רקע האמור, הורשעה הנאשמת 1 לבדה, בנוסף לכל העבירות שנימנו לעיל, גם בעבירת
4 קשירת קשר לביצוע פשע.

5
6 תמונה זו של חלוקת האשמה בין הנאשמים, יש להבהיר מיד, עלתה מדברי התובע, עו"ד
7 ויסמונסקי, בטיעוניו לעונש אותם סמך על הודעותיה של הנאשמת 1, על הודעות הנאשם 2
8 ועל חומר הראיות שנאסף לפני הליך הסגרתם של השניים לארץ, בעקבות מעצרים בלונדון.

9
10 רק לאחר ההרשעה, הציגו שני הצדדים בפני, את הסדר הטיעון שקשרו ביניהם, על כל
11 פרטיו (להלן - הסדר הטיעון). במסגרת הסדר זה, כך הובהר לי מפייהם, הוסכם עליהם כי
12 יעתרו יחדיו לעונש של ארבע שנות מאסר בפועל לנאשמת 1, החל מיום מעצרה, לצד מאסר
13 על תנאי; ולעונש בן שתי שנות מאסר בפועל, לנאשם 2, החל מיום מעצרו, אף זאת לצד
14 מאסר על תנאי.

15 השניים, כך הוסכם בין הצדדים בנוסף, יידרשו על פי ההסדר, לשלם לקרבתיהם גם
16 פיצוי כספי מוסכם שיעמוד על סך 1,000,000 (מיליון) ₪ כל אחד.
17 סכום זה, כך הוסכם, יחולק בין אותם גורמים שנפלו קרבן למעלליהם של שני הנאשמים,
18 בהתאם לקריטריונים מוסכמים שהוצגו לי על ידי ב"כ התביעה.

19
20 שני הצדדים עתרו בפני, לאישור הסדר הטיעון המוצע, כאשר כל אחד מהם נסמך על
21 נימוקיו שלו.

22
23 **התכנית הפלילית כהשתקפותה מכתב האישום**

24 2. מעיון בפרק המבוא לכתב האישום, ומן העובדות שבאו בפני מפי פרקליטי
25 הצדדים, עולה, כי שני הנאשמים היו בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, בעליה ומנהליה
26 המשותפים של חברת TargetEye הרשומה בישראל, בארה"ב ובאנגליה (להלן - חברת
27 TargetEye, או, החברה). את פעילותם נשוא כתב האישום, שעיקר עניינה היה בהפצת
28 התוכנה ובשיווקה למשרדי חקירות בארץ, בצעו הנאשמים, כמסתבר, במסגרת החברה,
29 בעת ששהו מחוץ למדינה; בין היתר, בהיותם בבריטניה ובגרמניה.
30 ראשיתו של הסיפור, כך כתב האישום, בתחילת שנת 2000, כאשר החל הנאשם 2 לעסוק
31 בפיתוח התוכנה, במטרה ליצור באמצעותה מכשיר שיאפשר חדירה לקרביו של כל מחשב
32 המחובר לרשת האינטרנט, במסווה של קובץ תמים. התוכנה, שנכתבה על ידי הנאשם,

בתי המשפט

הוכשרה על ידו לבצע מיגוון פעולות פולשניות במחשב בו הושתלה (להלן – המחשב הנגוע) מבלי ידיעת בעליו. בין היתר, הוכשרה התוכנה לשלוף מן המחשב, נתונים וקבצים קיימים, לשבש פעולתו, להאיטה, ולבצע בו מניפולציות שונות, כמו, העתקת קבצים מתוכו, שינויים, שיבושם, ומחיקתם.

ככלל, ניתן לצלם בעזרת התוכנה את מסך המחשב הנגוע, אחת לכל פרק זמן מוגדר מראש, ולשלוף באמצעותה כל חומר שאוחסן בו, כולל כאמור, רשימות; קבצים; רשימת הסיסמאות המוקלדות; רשימת הפעולות במיקלדת; רשימת אתרי האינטרנט אליהם גלש המשתמש, ותוכן כל מסמך שנשמר בו. כל אלה, לצד מסמכים שעובדו במחשב הנגוע באמצעות מעבדי תמלילים ותוכנות אחרות; תכתובות דואר אלקטרוני שהועברו או התקבלו בו, ותמונות וסרטוני וידאו שנשמרו בו.

הפעילות המתוארת סביב התוכנה ובאמצעותה נועדה להתבצע, ואף בוצעה בפועל על ידי הנאשמים, באמצעות איתור הנתונים והקבצים במחשב הנגוע, ושליחתם אל השרת FTP, בו אוחסנו. אל השרת הזה, שהיה בעל נפח זכרון גדול, יכלו הפולשים אל המחשב, להתקשר באמצעות רשת האינטרנט, תוך שימוש בפרוטוקול יחודי לתקשורת בין מחשבים, ה-File Transfer Protocol.

3. מאחורי כל הפעילות המתוארת שעמדה ברקע פיתוחה של התוכנה ושיווקה ללקוחות, ניצבה לפי דברי הצדדים בפני, הנאשמת 1 לבדה, שעה שהנאשם 2, היה אחראי כאמור, על כתיבת התוכנה, הא ותו לא. הנאשמת, שהיתה אמונה כמוזכר, על הקשר הרציף עם לקוחות החברה - הם, משרדי החקירות - פעלה ביחד עימם לביצוע חדירות למחשבים של בתי עסק וחברות מסחריות (להלן - הקורבנות) לפי דרישת לקוחותיהם של משרדי החקירות (להלן - המזמינים).

בסך הכל, כך כתב האישום, וכך טיעוני הצדדים בפני, עמדה הנאשמת בתקופה הרלוונטית, בקשר רציף עם שלושה משרדי חקירות, שזוהו שלוש האישומים הראשונים בכתב האישום, אשר פרטיהם יובאו בהמשך.

בנוסף, כך האישום הרביעי, פעלה הנאשמת 1, להחדרת התוכנה גם למחשביהם של שניים מבני משפחתו של בן זוגה, הנאשם 2, וזאת, על רקע עניינים אישיים שנפלו ביניהם, ואשר לא כאן המקום לפרטם.

על פרטי האישומים הנ"ל, אעמוד להלן.

האישום הראשון; משרד החקירות בבלי-פילוסוף

בתי המשפט

4. מן האמור באישום הראשון, עולה, כי במועד כלשהו בשנת 2004, פנתה הנאשמת 1 אל משרד החקירות בבלי-פילוסוף, והציעה לו את תוכנת הסוס הטרויאני תמורת תשלום 2 הולם. 3
- לאחר קשירת העסקה בין הצדדים, מסר משרד החקירות לידי הנאשמת שמות של חברות 4 ועסקים, שאל מחשביהם ביקש לפלוש על ידי השתלת התוכנה בהם, וזאת, על פי דרישת 5 המזמינים שרצו להפיק תועלת עסקית מנבירה בסודות מתחריהם. 6
- במסגרת העסקה בין הנאשמת ובין משרד החקירות, סוכם גם אופן הביצוע הטכני של 7 החדרת התוכנה למחשבי הקורבנות. זו בוצעה במירמה, בעורמה ובתייחוס רב. בין היתר, 8 נעשה הדבר, על ידי פנייתה של הנאשמת, או, מי ממשרד החקירות, אל הקרבן המיועד, 9 בהצעה עיסקית תמימה לכאורה ששוגרה אליו בדואר אלקטרוני, או בתקליטור שנשלח 10 אליו בדואר, או, על ידי שליח. 11
- לאחר השיגור, כך כתב האישום, בא מועד יצירת הקשר עם הקורבן המיועד, והנסיון 12 לעניינו לכאורה בעסקה המוצעת. במהלך שיחת ההיכרות עם הקורבן המיועד, התבקש זה 13 להכניס התקליטור שקיבל, אל המחשב שברשותו, או, לפתוח את הודעת הדואר שהגיעה 14 אליו. בכך, גרם הקורבן במו ידיו, מבלי דעת, להפעלת קובץ ההתקנה של התוכנה, 15 ולתחילת השתלטותה על מחשבו הנגוע, אשר ממנו החלו להישאב מכאן ואילך, הנתונים 16 והחומרים שהיו אצורים בו, הישר אל שרת ה-FTP. 17
5. על מנת לוודא תוקפה של השליטה שרכשו הפולשים בשלב זה במחשב הנגוע, דאגו 19 הנאשמת 1 ומשרד החקירות, לסנן ולעבד את כל החומרים שהתקבלו בעקבות האמור בידי 20 משרד החקירות, ולהעבירם לאחר מכן, אל לקוחות המשרד שהזמינו כאמור את השירות 21 המתואר. 22
- במקרים של תקלה בשליטה, כך הוסבר לי, היה משרד החקירות יוצר קשר עם הנאשמת 1, 23 שהיתה פועלת לתיקון הקלקול ולביצוע השינוי הנדרש בתוכנה, תוך הסתייעות בנאשם 2 24 אשר ידע על המתרחש. 25
- במהלך התקופה, כך לפי האישום הראשון, ביצעה הנאשמת 1, ביחד עם משרד החקירות 26 בבלי-פילוסוף ובסיועו של הנאשם 2, החדרה של התוכנה אל **שנים-עשר** מחשבים של 27 קורבנות שונים - **כעשרה** במספר – הכל, כמפורט ב**נספח א'** לכתב האישום (ראו, בהקשר 28 זה, גם תעוד החומרים המפורטים ב**נספח ג'** לכתב האישום, שהוצאו מן המחשבים 29 הנגועים של הקורבנות המפורטים ב**נספח א')**. 30
- באותה תקופה עצמה, כך האישום הראשון, גם ניסו הנאשמת 1 ומשרד החקירות, להחדיר 31 התוכנה למחשבו של עו"ד פרופ' דב פרימר, ללא הצלחה (ראו, **נספח ב'** לכתב האישום). 32

בתי המשפט

1

2

האישום השני; משרד החקירות קרוכמל

3 6. כמו באישום הראשון, ענין לנו גם באישום זה, בהתקשרותה של חברת TargetEye

4 עם משרד חקירות - הפעם, **משרד קרוכמל** - לצורך שאיבת מידע עיסקי על קורבנות

5 לקוחותיו של המשרד - המזמינים - באמצעות החדרת תוכנת הסוס הטרויאני למחשביהם.

6

7 גם על פי עובדותיו של אישום זה, החל הענין, בהתקשרותה של הנאשמת 1, בתחילת שנת

8 2004, עם גורמים במשרד קרוכמל, שבפניהם הציגה את התוכנה ותארה את יכולותיה,

9 הכל, בידיעת הנאשם 2.

10 במסגרת העסקה שקשרה הנאשמת עם משרד החקירות בעקבות פניותיה אליו, בוצעה

11 חדירה למחשבי קורבנותיהם של לקוחות המשרד, באותה דרך בה נעשתה זו לפי תיאורה

12 באישום הראשון [ראו, רשימת הקרבנות **בנספח ז'** לכתב האישום, המונה 47 מחשבים

13 שהיו שייכים ל-27 קורבנות אלה של הנאשמים. ראו כמו כן, הרשימה של 7 הקורבנות

14 הפוטנציאליים הנוספים, אליהם נשלחה התוכנה על ידי הנאשמת 1 ומשרד החקירות, מבלי

15 שהושתלה במחשביהם בפועל (ראו, **נספח ה'** לכתב האישום) וכן ראו, תעוד החומרים

16 **בנספח ו'**, אשר הוצאו מן המחשבים הנגועים של הקורבנות].

17

האישום השלישי; משרד החקירות "מודיעין אזרחי חקירות"

19 7. אישום זה עניינו בהתקשרות דומה של חברת TargetEye עם משרד החקירות

20 "מודיעין אזרחי חקירות", אף זאת, לצורך השגת מידע עיסקי על הקורבנות המיועדים של

21 לקוחות המשרד, הם מזמיני השרות, באמצעות החדרת תוכנת הסוס הטרויאני

22 למחשביהם.

23 הפעם, כך כתב האישום, נוצר הקשר בין הנאשמים ובין המשרד, לאחר שאחד, אברמוביץ

24 ממשרד החקירות, התקשר אל הנאשמת, שוחח עימה ונפגש בהמשך עם הנאשם 2 בלונדון,

25 לצורך דיון בענין השימוש בתוכנה.

26 משנקשר הקשר בין המשרד ובין הנאשמים, בוצעה חדירה למחשבי החברות המתחרות של

27 המזמינים, בדרך בה בוצעה פעילות זו שתוארה באישומים האחרים אשר פורטו לעיל

28 (ראו, רשימת הקורבנות **בנספח ז'** לכתב האישום, שמנו 26 מחשבים של 11 קורבנות;

29 רשימת שלושת הקורבנות הפוטנציאליים **בנספח ח'** לכתב האישום, ותעוד החומרים

30 שהוצאו מן המחשבים, **בנספח ט')**.

31

האישום הרביעי; הקרבנות האישיים

32

בתי המשפט

8. באישום זה, בשונה מקודמיו, אין מדובר כאמור בחדירה למחשבים של קרבנות
 עסקיים שנבחרו על ידי משרדי החקירות, אלא, בחדירה למחשביהם של שניים מבני
 משפחת הנאשם, אמנון ז'קונט, הוא, אביה החורג של גרושתו של הנאשם 2, ונטליה
 ויזלטיר, גרושתו של הנאשם 2 (ראו, פירוט **בנספח י'** לכתב האישום); הכל כאמור, על
 רקע עניינים משפחתיים ביניהם.
 כמו באישומים הקודמים, נשלחה גם במסגרת העשייה הפלילית נשוא אישום זה, תוכנת
 הסוס הטרויאני אל השניים הנ"ל, על גבי תקליטור צרוב, או, באמצעות הודעת דואר
 אלקטרוני, באמתלת שווא של הצעה עיסקית תמימה לכאורה, או, באמתלה של שיווק
 מוצר תמים.
 לאחר שיגור התוכנה אל שני הקרבנות האמורים, יצרה עימם הנאשמת 1, קשר טלפוני בו
 הציגה עצמה בפניהם בשם בדוי, והתענינה לדעת אם התוכנה התקבלה בידיהם. בהמשך,
 דאגה הנאשמת 1, לוודא שהמחשבים הנגועים אכן משדרים את הנתונים לשרת FTP, וזאת,
 תוך בדיקת החומרים והקבצים שהתקבלו ואוחסנו בשרת הזה.
 המדובר הוא, יש להזכיר, בעשרות קבצים שנערכו במעבדי תמלילים וקבצים אגורים
 בפורמט טקסטואלי, כמו גם בעשרות תצלומי מסך מחשב שהופקו כל אחד לפרק זמן,
 והיוו שיקוף בזמן אמת, של החומר שניצפה במחשב בכל רגע נתון (ראו, תיעוד החומרים
 שהוצאו מהמחשבים הנגועים של הקורבנות הנ"ל, **בנספח י"א** לכתב האישום).

חשיפת הפרשה

9. מכל שתואר עד כאן עולה, כי פעילות השתלת תוכנת הסוס הטרויאני במחשבי
 קרבנותיהם של הנאשמים, בוצעה בפועל בשלושה מעגלים. במעגל הראשון עמדו
 הנאשמים עצמם; בשני, עמדו משרדי החקירות עימם עבדו, ובשלישי, צרכני המידע, קרי,
 המזמינים. דא עקא, שלא אלה הביאו, לדברי התובע, לחשיפת הפרשה, אלא הקורבנות
 האישיים דווקא, נשוא האישום הרביעי. שני אלה, הם שפנו למשטרה בתלונה על חדירה
 למחשביהם, בהפרש של חודשים מספר זה מזה, ובכך גרמו לפתיחת החקירה. משאותרה
 במחשביהם של המתלוננים תוכנת הסוס הטרויאני נמצאה עליה כתובת IP אשר עליה עוגן
 שרת ה-FTP, בשם **"דטא ביז"**, ששימש לנאשמים כאמור כשרת להחלפת קבצים.
 גילוי השרת הזה – שהיווה לדברי התובע **"מחסן סחורה גנובה"** של הנאשמים – הביא
 לאיתור הקבצים בשרת, שהיו שייכים לקורבנותיהם העיסקיים, ואשר כל אחד מהם נשא
"טביעת אצבע" של הקורבן, בצורת ארבע האותיות הראשונות של שם המחשב השייך לו.
 על השרת נמצאו כדברי התובע, גם **"כלי הפריצה"** ששימשו את הנאשמים בפעילותם
 המתוארת, הן, עשרות הגרסאות של תוכנת הסוס הטרויאני, בהן החזיקו.

בתי המשפט

בעקבות ניתוח הגירסאות השונות במהלך חקירת הפרשה בכלים פורנזיים של המשטרה, נתגלו שרתים נוספים - כתשעה במספר - שחלקם היו בשימוש של הנאשמים, חלקם בשימוש בלעדי של משרדי החקירות, וחלקם בשימוש משותף של הנאשמים ומשרדי החקירות הפרטיים, יחדיו.

בדבריו, הסביר ב"כ התביעה, כי במסגרת שיתוף הפעולה הבינלאומי שנוצר עם גילוי הפרשה, בין משטרת ישראל ובין יחידות ההי-טק של משטרות אנגליה וגרמניה וה-FBI בארה"ב, בוצע על ידי גופים אלה, "מירדף וירטואלי" אחר הקורבנות שקבצים השייכים להם התגלו על אותם שרתים שנחשפו כמתואר. מירדף זה הביא לחשיפת שמותיהם של משרדי החקירות אשר פעלו בפרשה ביחד עם הנאשמים, ולחשיפת חלק מקורבנותיהם. לטענת התובע, על אף שיתוף הפעולה בין הנאשמים והמשטרה, לא אותרו בסופו של יום, כל הקורבנות שמחשביהם נוגעו במסגרת העשיה הפלילית המתוארת, אלא חלק מהם בלבד.

ביום 24.5.05, נעצרו הנאשמים בדירתם בלונדון; ובמקביל, נעצרו החוקרים הפרטיים עימם עבדו, בישראל. מכאן, החלה החקירה הגלויה של הפרשה כולה. באוגוסט 2005, נתקבלה ההחלטה בבית המשפט בלונדון, להסגרת שני הנאשמים לישראל. לאחר שויתרו על זכות הערעור, ולאחר שהושלמו הליכי ההסגרה, הגיעו השניים ארצה, ביום 13.1.06, ונעצרו עם רידתם מן המטוס, בנתב"ג.

שיקולי התביעה בגיבוש הסדר הטיעון

10. על אף חומרת המעשים שתוארו לעיל, החליטה התביעה לקשור כאמור הסדר טעון עם הנאשמים, ולעתור בפני בית המשפט לעונש מוסכם.

מטיעוני התובע לעונש, עלה, כי במרכז שיקוליה של התביעה בקשירת ההסדר, עמדה העובדה שהשניים שיתפו מלכתחילה פעולה, עם חוקריהם באופן מלא, כדי כך, שניסוח כתב האישום בוסס על הדברים שנרשמו מפייהם. בכך, סברה התביעה, נתנו הנאשמים ביטוי לחרטה אמיתית על מעשיהם, וגרמו לתיקון המעוות במידת מה.

שיקול מהותי נוסף לקשירת ההסדר, נכרך בעובדה, שהשניים מסרו לחוקריהם כאמור, את כל פרטי הפרשה, במסגרת הודעות רבות שנגבו מהם - כחמש-עשרה במספר כל אחד - וזאת, לצד ההסברים המקצועיים שמסר הנאשם 2 לחוקרים, בתחומי הידע הטיפעולי והטכני, לו נזקקו אלה לצורך גיבוש הבסיס לכתב האישום.

בתי המשפט

לדברי התובע עוד, לא נסתרה טענת הנאשם 2, שמלכתחילה, עמל על פיתוח התוכנה למטרות לגיטימיות מתוך כוונה לשווקה לגופים ציבוריים, בהם, זרועות הבטחון ורשויות אכיפת החוק, אשר אמורים היו למצוא בה ענין, בין היתר, לצורך פעולות של "ניתור עצמי".

התוכנה, כך הסביר התובע, נרשמה כפטנט בארה"ב, ולאחר מכן גם בארץ.

שני הצדדים הסכימו כי עד תחילת שנת 2001 אכן לא נעשתה בתוכנה כל פעילות אסורה, וכי רק בתחילת שנת 2004, לאחר שכשלו מאמצי הנאשמים לשווק התוכנה לגורם חוקי כלשהו, נולד הקשר העיסוקי המתואר בין הנאשמת 1 למשרדי החקירות. מכאן ואילך, כך התובע, נפתח הפרק של העשייה הפלילית בתוכנה, אותה הובילה הנאשמת 1, עד מעצרים של השניים בלונדון.

לדברי עו"ד ויסמונסקי, עולה חומרה מיוחדת בפרשה זו, ממה שכונה בפיו, "ההינדוס החברתי", הוא, היכולת שיצרו הנאשמים, באמצעות התוכנה, לחדירת זרים למחשב של כל אדם, כולל, למחשביהם של גורמים בכירים ביותר במשק, ושל כל גוף העומד בתחרות עסקית עם גופים אחרים שאת סודותיהם הוא מבקש לחשוף.

חומרה זו, קיבלה לדעת התובע, ביטוי הולם בהסדר הטיעון, ובענישה הכבדה שהוסכם עליה במסגרתו, המהווה לדבריו, חריגה מרמת הענישה שהיתה מקובלת עד כה בתחום עברייני זה. במיוחד כך, סבר, בהתיחס אל הפיצוי הגבוה מאד בו חויבו הנאשמים, שאינו עומד לדעתו בשום פרופורציה לרווחים המתונים שהפיקו הם מעיסוקיהם האמורים. הנאשמים כך הוסיף וטען התובע, הביעו נכונות מלאה לנתב את כל יכולותיהם הכספיות - כולל יכולת ההשתכרות העתידית שלהם - לפיצוי קורבנותיהם, על מנת שיחולק ביניהם בדרך מוסכמת.

על רקע כל אלה, שב ועתר התובע לאישור ההסדר.

עמדת ההגנה

11. עיקר דבריהם של הסניגורים בטענם לקולת העונש, נסוב סביב נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, וסביב הגורמים שהובילו לאותה נפילה אל עולם עבריינות שהיה זר להם עד אז. בטיעונו, הצביע עו"ד זוהר, על אישיותם היחודית של השניים, שתוארו בפיו כאנשים יוצאי דופן בכישוריהם וביכולותיהם האינטלקטואליות, אשר חצו את הקו

בתי המשפט

1 הדק המפריד בין הפעילות הלגיטימית בה עסקו תחילה בכישרון רב, ובין הפעילות
2 הפסולה שסחפה אותם אל תחומי העשייה הפלילית.
3 לדבריו, לא לכך התכוונו הנאשמים מלכתחילה. כוונתם היתה, כך טען, לבנות תוכנה
4 שתהווה מכשיר לגיטימי, אשר ישפר את יכולת ניתוב הנתונים במחשב. מכשיר זה קיוו
5 לשווק לגורמי הבטחון, איתם אכן קיימו מגעים אינטנסיביים שנמשכו עד מעצרים. בעיקר,
6 המשיך וטען, ניסו הנאשמים לשווק התוכנה, למשטרת ישראל, שאף הציגה אותה בפני
7 אנשי המיחשוב שלה.
8 רק לאחר שכשלו השניים בשיווק התוכנה לגורמים הנ"ל, פנו לדברי הסניגור, אל משרדי
9 החקירות שעזרו יחדיו נגררו לביצוע העבירות נשוא כתב האישום.
10 בפועל, כך שב הסניגור וטען, הונעו הנאשמים בכל שעשו, על ידי דחף בלתי נלאה של
11 יוצרים, שיחלו לשווק יצירתם לרבים, אך כשלו בדרך. טעותם היתה, אליבא דידו,
12 בהתייחסותם התמימה אל משרדי החקירות, בהם ראו גופים לגיטימיים שעזרו יוכלו
13 לעבוד ולהביא תועלת לכל; ולא היא.
14 בפועל, לא הפיקו הנאשמים, לדבריו, רווחים משמעותיים מפעילותם עם משרדי החקירות
15 שלגביהם שימשו נותני שירותים גרידא. הכספים שקיבלו מאלה בתמורה לשירותיהם,
16 הספיקו להם, אליבא דסניגור, למחייתם בלבד, ועם מעצרים נותרו השניים ללא רכוש, ללא
17 כספים וללא כל יכולת כלכלית. לדבריו, קיוו והאמינו שניהם, לאורך כל הדרך, שמערכות
18 הבטחון והאכיפה של המדינה יגלו בהם יום אחד ענין, וירכשו מהם את התוכנה. מעצרים
19 קטע תקוותיהם אלה.
20

דבר הנאשמים

21
22 **12.** גם הנאשמים עצמם היכו על חטא בפני. את עיקר המסרים לענין העונש הביאה
23 הנאשמת 1, שדיברה גם בשם בן זוגה, הנאשם 2. בדבריה, ביקשה לבטא את החרטה
24 והצער שחשים היום, לטענתה, היא ובן זוגה, בעקבות מעורבותם בשימוש הבלתי חוקי
25 בתוכנה שפיתחו. שהרי, כך טענה, לא לילד הזה פיללו שניהם כאשר פנו לעולם המחשבים
26 במטרה לבנות כלי יעיל ללוחמה בטרור, אשר הפך שלא ברצונם, לכלי לטרור עיסקי ואישי
27 בידי המשתמשים בו. בדבריה, עמדה הנאשמת על התוצאות הקשות של מעצרה ומעצרו
28 של בן זוגה על כל תחומי חייהם, ויותר מכל, על בנותיהם הקטנות, שנותרו בחוץ, ללא
29 הורים.
30 בהמשך דבריה, פנתה הנאשמת בשמה ובשם בן זוגה לבית המשפט, וביקשה את סליחת
31 החברה כולה וסליחת הקרבות השונים שנפגעו ממעשיה שלה, וממעשי בן זוגה.

בתי המשפט

בתוך כך, גם פנתה אל הנאשם 2, עצמו, וביקשה סליחתו על שגרמה לו להרס מפעל חייו במעשיה, כלשונה.

דיון

כללי

13. השאלה הנדרשת לדיון על רקע מסכת העובדות שנפרשה עד כאן, היא - כמו בכל דיון בגזר דין המבוסס על הסדר טיעון - האם יש בהסכמות שנקשרו בין הצדדים במסגרת ההסדר, כדי לענות על נוסחת האיזון, פרי הפסיקה, שבלעדיה לא יכון הסדר. מלים אחרות, השאלה היא, האם יש בהסדר הטיעון המוצע, כדי להביא לאיזון בין האינטרס הציבורי - הפרטני והכללי - ובין טובת ההנאה האישית בה אמורים הנאשמים לזכות במסגרת ההסדר, שרק בקיומם של אלה, ניתן לאמצו. בענין זה אומרת השופטת בייניש, בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (פ"ד נז(1) 577) (להלן - ענין פלוני) דברים היפים גם לעניננו, לאמור:

"... בהתקיים איזון ראוי בין האינטרס הציבורי הפרטני והאינטרס הציבורי הרחב שהתביעה מייצגת מצד אחד, לבין טובת ההנאה שניתנה לנאשם מצד אחר, יכבד בית המשפט את הסדר הטעון. בית המשפט ישווה לנגד עיניו בין היתר את המגמה העקרונית לעידוד הסדרי טיעון..." (עמ' 620, שם) וראו לענין זה, גם ע"פ 8164/02, 8685/02, 8755/02, 8776 פלוני ואח' נ' מדינת ישראל (טרם פורסם).

הווה אומר, הפרמטרים לאורם נבחן הסדר טיעון המובא לבית המשפט, הם ככלל, רמת הענישה המוצעת, ביחסה אל חומרת העבירה, מהותה ונסיבות ביצועה, מחד גיסא; וביחסה אל הנסיבות האישיות של הנאשם ושיקולי מדיניות הענישה, מאידך גיסא. ושוב, בלשונה של השופטת בייניש, שם:

"בית-המשפט אינו יכול לקבוע אם התקיים האיזון הראוי בין אינטרס הציבור לטובת ההנאה שניתנה לנאשם, בלא שיבחן מה היה העונש הראוי לנאשם אלמלא הסדר הטיעון, ומהי מידת ההקלה שניתנה לו עקב הסדר הטיעון..." (עמ' 609, שם).

מכאן איפוא, הצורך שקם בעניננו בבחינת הפרמטרים האמורים, אשר לאורם יש להכריע אם יאומץ הסדר הטיעון, אם יידחה.

בתי המשפט

העבירות נשוא ההרשעה; פן נורמטיבי

14. כבר הוזכר לעיל, כי העבירות בהן הורשעה הנאשמת 1, על פי הודייתה, ואשר בביצוען סייע לה הנאשם 2, על פי הודייתו, נעות במעגלים שונים של העשייה הפלילית. בפועל, נחלקות העבירות נשוא כתב האישום לארבע קבוצות, הן, עבירות על חוק המחשבים; עבירות על חוק העונשין; עבירות על חוק האזנות סתר, ועבירות על חוק הגנת הפרטיות.

במעגל הראשון, של כתב האישום נשוא הדיון דנא, ניצבות עבירות המחשב, מהן נגזרות כל העבירות האחרות הנילוות אל אלה; בהן, עבירות המירמה, עבירות האזנת הסתר, הפגיעה בפרטיות ועוד.

בשל מרכזיותן של עבירות המחשב בכתב האישום, יתמקד הדיון להלן, באלה בעיקר, כמו גם במקום שהן תופשות בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995 (להלן – חוק המחשבים).

15. ייאמר תחילה, כי המונח "עבירות מחשב" (Computer Crime) מתייחס לשתי

קבוצות של עבירות בתחום זה, הן, עבירות באמצעות המחשב ועבירות כנגד המחשב. הראשונות, נימנות על עבירות המחשב המסורתיות, והאחרונות נימנות על עבירות המחשב שהשתכללו בעשורים האחרונים של המאה הקודמת. אלה האחרונות, יש להעיר מיד, נופלות לגדרי התחום הרחב של "עבירות מידע" (Information Crime) החובק מיגוון עבירות רב, שעניינן בעשייה הפלילית המתרחשת בנושאי מידע שונים (ראו, מ' דויטש, חקיקת מחשבים בישראל, **עיוני משפט כ"ב**, 427, 435).

למותר להזכיר בהקשר דברים זה, כי עבירות המחשב - גם מן הסוג הראשון וגם מן הסוג השני - הן פועל יוצא של ההתפתחות הקולוסאלית שהתרחשה בשנים האחרונות בתחומי הטכנולוגיה, ויותר מכל, בתחום טכנולוגיית המחשב, שממדי השפעתה על כל מערכות החיים, הם בלתי נתפשים.

עבריינות המחשב, כך נראה, הוסיפה מימד חדש לתחום עבריינות הצוארון הלבן, שתיחכמו, מורכבותו ומסוכנותו לחברה וליחידה, אינו צריך ביאור.

בין כך ובין כך, משהחליט המחוקק לצאת לקראת ההתמודדות מול תופעה עבריינית חדשה זו, עשה כן, על ידי חקיקת חוק המחשבים, בו עיגן בין היתר, את האיסורים הספציפיים שנועדו להבטיח עשייה הוגנת בתחום רב אתגרים זה, כשלצידם, הסנקציות הנגזרות מהפרתם.

בתי המשפט

16. בעניינו, יש לשוב ולהזכיר, הורשעה הנאשמת 1, על פי הודאתה, בעבירות משני הסוגים הנ"ל, כביטוי בחוק; והנאשם 2 הורשע על פי הודאתו, כמסייע בביצוען. ביתר פירוט, עסקינן בתיק זה, בראש כל, בעבירה על סעיף 5 לחוק המחשבים, שעניינו, "חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת". זו, כעולה מניסוחה של העבירה, נמנית, על פניה, על סוג העבירות המתבצעות באמצעות המחשב. במקביל, ענין לנו גם בעבירה על סעיף 6 לחוק, הדין בעבירת "נגיף מחשב", שנמנית, על פניה, על העבירות המתבצעות כנגד המחשב.

17. המונח, "חדירה למחשב", כהגדרתו בסעיף 4 לחוק, הוא: "חדירה באמצעות התקשרות או התחברות עם מחשב, או על ידי הפעלתו, אך למעט חדירה לחומר מחשב שהיא האזנה לפי חוק האזנת סתר, התשל"ט-1979".

הגדרתה של עבירת חדירה למחשב, כניסוחה בסעיף 5 לחוק, היא: "עושה מעשה האסור לפי סעיף 4 כדי לעבור עבירה על פי כל דין, למעט על פי חוק זה, דינו - מאסר חמש שנים". העיון בסעיפי חוק אלה, מבהיר, כי עצם הגדרת העבירה, טומנת בחובה התייחסות לרבדים הנוספים של העבירות האחרות המורכבות עליה, והנעברות באמצעותה. על רקע האמור, ראה המחוקק לקבוע בחוק המחשבים, כי העונש המוטל על מי שביצע עבירת מחשב, מתוך כוונה לעבור עבירה אחרת שעונשה חמור יותר, ייקבע עונשו בהתאם לעונש החמור מבין השניים.

18. לענין עבירת "נגיף מחשב", קבע המחוקק בסעיף 6 לחוק, כך: (א) "העורך תוכנה באופן שהוא מסגלה לגרום נזק או שיבוש למחשב או לחומר מחשב בלתי מסויימים, כדי לגרום שלא כדין נזק או שיבוש למחשב או לחומר מחשב, מסויימים או בלתי מסויימים, דינו - מאסר שלוש שנים. (ב) המעביר לאחר או המחדיר למחשב של אחר תוכנה אשר סוגלה לגרום נזק או שיבוש כאמור בסעיף קטן (א), כדי לגרום שלא כדין נזק או שיבוש כאמור, דינו - מאסר חמש שנים".

בתי המשפט

ענינו בתיק זה, בעבירה לפי סעיף קטן ב' לסעיף 6, הדן בהעברה או החדרה של תוכנה למחשבו של אחר, על מנת לגרום לו נזק, כאשר תוצאת הנזק איננה נמנית על יסודות העבירה, כניסוחה בחוק.

בענינו, כפי שהוסבר, קמו אכן קמו כל יסודות העבירה הנ"ל לגבי הנאשמת 1, שעמלה ישירות בביצוע; כאשר, לגבי הנאשם 2, קמו אלה, במעמדו כמסייע לנאשמת 1.

במאמר מוסגר יוער, כי גם בתקופה בה טרם החלו הנאשמים לעשות שימוש פסול בתוכנה, וכאשר טרם מומש נזק כלשהו בעטיה, התגבשו עם זאת, יסודותיה של העבירה הקבועה בסעיף קטן א' של סעיף 6 – אשר איננה מוזכרת משום מה בכתב האישום – לגבי הנאשם 2.

יוזכר, העונש המירבי על העבירה לפי סעיף 6(א) לחוק, הוא שלוש שנות מאסר, ועל עבירה לפי סעיף 6(ב) הוא חמש שנות מאסר. בכל מקרה, מדובר בעונש חמור פי כמה מזה שהושת על הנאשם 2 במסגרת ההסדר.

מדיניות הענישה בעבירות מחשב

19. בטיעוניהם לעונש, היפנוני הצדדים אל הפסיקה שקבעה, ככלל, סטנדרטים נמוכים למדי בענישת עברייני מחשב ובעבירות נילוות אל אלה, וזאת, מבלי כל פרופוזיציה למלל התקיף שליווה את מרבית הדיונים בגזרי הדין הרלוונטיים. בין היתר, היפנוני ב"כ התביעה, אל פסק הדין בת.פ. 3813/99 **מדינת ישראל נ' עודד רפאלי**, דינים-שלום, כרך טז' 862, בו נדונו עבירות חדירה למחשב שלא כדין, על ידי הנאשם דשם, ועבירות שיבוש או הפרעה לחומר מחשב, לפי סעיפים 2 ו-4 לחוק המחשבים. בדונו בעבירות האמורות, קבע בית המשפט שם, כך:

"נדמה לי שאין חולק שזק ופגיעה במערכות אלו צריכים להיתקל בתגובה תקיפה וחד-משמעית של הציבור, תגובה שתיתן מסר בהיר וחד-משמעי לכל עברייני מחשבים, תגובה שתבהיר לעברייני המחשב כי דינם הוא כדין עבריינים פליליים לכל דבר הגורמים נזק עצום לחברה, ככלל ולאנשים ספציפיים, כפרט. עבריינות מחשבים דינה כדין עבריינות פלילית שהציבור דוחה אותה בשאט נפש ומגיב עליה בהתאם".

העונש שנקבע לנאשם בתיק האמור, הועמד, על אף האמור, על 60 ימי מאסר, לא יותר. כך גם, בת.פ. 5467/03 **מדינת ישראל נ' אורן ואח'** (טרם פורסם, נלקח ממאגר "נבו"), בו הורשע הנאשם נשוא אותו דיון, על פי הודאתו, בעבירות מחשב שונות, בהן, עבירת הפצת

בתי המשפט

1 וירוס וחדירה למחשב. נאשם זה, נדון לשישה חודשי מאסר על תנאי בלבד, הגם שבית
2 המשפט חזר והתריע בגזר הדין, כי המדובר הוא ב"עבירות נואלות וקשות" המחייבות
3 ענישה מחמירה.

4 גזרי דין אחרים בתחום עבירות המחשב, לא נתנו, גם הם, ביטוי אפקטיבי לחומרתן של
5 העבירות עליהן עמדו בתי המשפט, או, לצורך במיגורן (ראו, בין אלה, ת"פ 1536/04
6 **מדינת ישראל נ' יונה כהן**, דינים שלום, כרך לו', 943, שם הושתו על עבריינים שעשו
7 שימוש במידע שנשאב ממאגרי מידע חסויים של רשויות המדינה, עונשי מאסר שעמדו על
8 45 יום עד 15 חודש. ראו גם, ת"פ 1618/03 **מדינת ישראל נ' שורצמן**, דינים שלום, כרך
9 כו', 408, בו הוטלו על הנאשמים, שמונה ותשעה חודשי מאסר בפועל, וכן ראו, ת"פ
10 11095/01 **מדינת ישראל נ' מועלם והקרי**, דינים שלום כרך כ', 220, בו הוטלו על עבריינים
11 שהורשעו, בין היתר, בעבירות מחשב, 20 חודשי מאסר בפועל, וקנס בסך 85,000 ₪).

12

13 **20.** מיפנה של ממש במגמה הענישתית הפרמיסיווית, כמתואר, התרחש בפרשת
14 ה"אנאלייזר", בה הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר דיוני, בעבירות שיבוש או
15 הפרעה למחשב, וחדירה לחומר מחשב שלא כדין, לצד עבירות נילוות.
16 בבית משפט השלום, נדון הנאשם לשישה חודשי מאסר בעבודת שירות, לצד מאסר על
17 תנאי, קנס כספי ופיקוח שרות המבחן; ואולם, בעקבות ערעורה של המדינה על קולת
18 העונש, הגדיל בית המשפט המחוזי את עונשו של הנאשם ל-18 חודשי מאסר בפועל.
19 הבקשה לרשות ערעור, שהגיש זה לבית המשפט העליון, נדחתה תוך קביעה כי מדובר
20 בעבירות בעלות חומרה מופלגת שיש למגרן (ראו, רע"פ 5147/02, **אהוד טננבאום נ' מדינת**
21 **ישראל**, תק-על 2002(2) 2238).

22

23 **21.** עליית מדרגה של ממש, התרחשה בפרשת בדיר [ת"פ (תל-אביב-יפו) 40250/99 -
24 **מדינת ישראל נ' מונדיר בן קאסם בדיר**, תק-מח 2001(3), 4272] בה הורשעו שלושה אחים
25 בעבירות על חוק המחשבים, לצד עבירות אחרות, בדומה לעניינו.
26 בענין זה, ראה בית המשפט המחוזי להטיל על הנאשם המרכזי, חמש שנות מאסר בפועל,
27 לצד מאסר על תנאי וקנס ע"ס 75,000 ₪, בעוד על הנאשם השני, הוטל עונש קל של שישה
28 חודשי עבודות שירות, וקנס ע"ס 25,000 ₪. גזר דינו של האח השלישי עוכב.
29 בערעור לבית המשפט העליון, צומצם עונשו של הנאשם הראשון ל-48 חודשי מאסר בפועל.
30 מעיון בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בענין זה, עולה, כי המסר העיקרי שביקש
31 להעביר בגזר דינו המחמיר, היה, הרתעת עברייני מחשב פוטנציאליים מביצוע עבירות
32 בתחום הנדון, והכרזה חד משמעית, כי אין כל הבדל בין דמותו של עבריון מחשב ובין

בתי המשפט

1 "דמותו הסטריאוטיפית של העבריין ה"קלאסי", גם כאשר המדובר הוא בעבריין בעל
2 עבר נורמטיבי ופוטנציאל שיקומי גבוה.

סוף דבר

3
4
5 22. העמדת כל השיקולים שנימנו לעיל, לחומרה ולקולא, מול שיקולי הענישה
6 המשתקפים מן הפסיקה, מובילה למסקנה כי יש לכבד הסדר טיעון זה, עליו הסכימו
7 הצדדים, ככתבו וכלשונו. שהרי, זו מצוות הפסיקה בהתייחסה להסדרי טיעון, אותם
8 מצאה, ככלל, ראויים לאימוץ כל אימת שאינם חורגים מנוסחת האיזון (ראו שוב, ענין
9 פלוני הנ"ל).

10 ביתר פירוט, במישור החומרה, יש להזכיר, ענין לנו במעשי עבירה קשים, שבוצעו על ידי
11 שני הנאשמים, כל אחד לפי חלקו, תוך בניית מערכת מתוחכמת של עשייה פלילית,
12 שנכרכה בהתנהלות מירמית, וברמיסת כל ערך של כבוד לזולת, ולפרטיותו.
13 הנזק שנגרם לקרבתוניהם של הנאשמים, שהיו טרף למעלליהם, אינו ניתן להערכה
14 במונחים של כסף, הגם שהפיצוי הכספי עליו הוסכם, איננו בר ביטול.

15 זאת וגם זאת, כפי שהודגש, גם אם המדובר הוא בעבירות הנימנות על תחום עבריינות
16 הצוארון הלבן, שאין עימה אלימות ודם, אין חולק, עוד, על חומרתן היתרה של אלה. והרי,
17 כבר נקבע בפסיקה, כי ידיו של מי שחודר ברגל גסה אל מחשבו של הזולת, ועושה בו כבשלו
18 למען בצע כסף, אינן נקיות מידיו של מי שפורץ לביתו של זה, וגונב את רכושו; ולהיפך.
19 בהיבטים מסוימים, חמורים הם מעשים כמו אלה הנדונים בעניננו, אף יותר ממעשי
20 עבירות רכוש רגילים, בהיותם מאיימים לא רק על תחומי הרכוש והכסף של הקרבן
21 המותקף, אלא גם על מוקדי הפעילות החיוניים של האדם המודרני, באשר הוא, ושל
22 החברה, שהמחשב הפך להיות חלק מהותי מהווייתה.

23
24 הפגיעה שפגעו, איפוא, הנאשמים דנן בקרבתוניהם, היא, לא רק פגיעה בהם ובפרטיותם,
25 אלא, גם פגיעה חובקת זרועות עולם, המופנית כלפי הציבור בכללותו, בהציבה למולו
26 איום מתמיד של פריצה לכל הסודות והמידע האצורים במחשביו, שמחסומיהם הוסרו.

27
28 ודוק, ענין לנו, ככלל, בעבירות שביצוען לאיש המקצוע, קל ופשוט, שהרי, אין מניעה לבצען
29 תוך ישיבה ליד המחשב "בחדר ממוזג", והקשת פקודות באצבע.

30 בעניננו, יש לשוב ולהזכיר, המדובר הוא בפעילות שיטתית ורצופה שבוצעה על ידי
31 הנאשמים ביחד עם משרדי החקירות, אשר הלכה והשתכללה לאורך התקופה, בצורה

בתי המשפט

חילות וכח, הכל, תוך היסמכות על הקושי המובנה באיתורה של פעילות זו, הנסותרת מעינו של הקרבן התמים.

במשך חודשים, כך הובהר, פעלו הנאשמים במחשביהם של גורמים מרכזיים במשק, מבלי שאלה הבחינו כלל בנעשה בתוך ביתם שלהם, למרות ועל אף כל אמצעי המיגון ודרכי הבטחת המידע שעמדו לרשותם.

מצב הדברים המתואר, מחייב, מטבע הדברים, נקיטה בכל האמצעים, לצורך מיגורה של התופעה, כולל, ענישה משמעותית ומרתיעה על מבצעה.

בנסיבות אלה, אך מובן מאליו הוא, שאילולא הסדר הטיעון שקשרו הנאשמים עם התביעה, היו צפויים הם לעונשים כבדים מאד, אשר אמורים היו לעמוד על שנות מאסר ארוכות.

23. אשר לפן של הקולא, יש להדגיש בראש כל, את הודייתם המיידית של הנאשמים בכל שיוחס להם, למן הרגע הראשון בו נחשפה הפרשה. השניים, כפי שכבר הוזכר לעיל, לא ערערו על החלטת ההסגרה שנתקבלה בבית המשפט בלונדון, ועם הגעתם ארצה ותחילת חקירתם בידי חוקרי המשטרה, פרשו בפני אלה, כל פרט ופרט של הפרשה, בהובילם את החוקרים, גם אל המעורבים האחרים. בהתנהלותם המתוארת, ובסיוע שהעניקו בלא סייג לרשויות האכיפה בארץ, בטאו השניים חרטה כנה על הסתבכותם הפלילית, ותובנה מלאה למשמעות מעשיהם. בנקודה זו, אין לשכוח גם את עברם הנקי של השניים, ואת המכה הקשה שירדה עליהם עם ניתוקם מבנותיהם הקטנות, ומן העולם החופשי.

24. התוצאה היא הטלת העונשים על שני הנאשמים לפי המוסכם בהסדר הטיעון, כדלהלן:

א. על הנאשמת 1, יוטלו ארבע (4) שנות מאסר בפועל החל מיום מעצרה

באנגליה, קרי, מיום 24.5.05.

בנוסף, יוטל עליה עונש מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים ימים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שיחרורה ממאסרה, לא תעבור עבירה מן העבירות בהן הורשעה בתיק זה, כולל, ניסיון לעבור עבירות אלה.

בתי המשפט

2. על הנאשם 2, שהורשע כמסיע בלבד, יוטל עונש מאסר לתקופה של שנתיים, החל מיום מעצרו ביחד עם הנאשמת מס' 1, ביום 24.5.05; ולצידו, מאסר על תנאי לתקופה של שמונה-עשר (18) חודש. התנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שיחרורו ממאסרו, לא יעבור הנאשם 2, עבירה מן העבירות בהן הורשע, כולל, ניסיון לעוברן.
3. כל אחד משני הנאשמים יפקיד בקופת בית המשפט המחוזי בתל-אביב, סכום על סך 1,000,000 (מיליון) ₪, לצורך פיצוי הקרבנות נשוא כתב האישום.
- הנאשמת 1 תשלם את הפיצוי האמור, במועדים המוסכמים שפורטו על ידי ב"כ התביעה, כדלהלן:
- 150,000 ₪ ישולמו עד ליום 15.6.06;
 - 100,000 ₪ נוספים עד ליום 15.3.07;
 - 100,000 ₪ נוספים עד ליום 15.3.08;
- יתרת הסכום בסך 550,000 ₪, תשולם תוך שנה מיום שחרורה של הנאשמת ממאסרה.
- הנאשם 2 ישלם את סכום הפיצוי במלואו, בתוך שנה מיום שחרורו ממאסרו.
4. כספי הפיצוי יחולקו בין קרבנותיהם של הנאשמים, בהתאם לרשימה, שהגיש התובע לבית המשפט ביום 16.3.06, וזאת, לפי החלוקה הבאה:
1. התשלום הראשון המיועד להתבצע בחודש יוני 2006, יעמוד על סך של 150,000 ₪, וימסר לשני הקורבנות האישיים, נשוא האישום הרביעי, הם, אמנון ז'קונט וגרושתו של הנאשם 2, נטליה ויזלטיר.
- כל אחד מן השניים, יקבל מן הנאשמת 1, באותו מועד, סך 75,000 ₪, והתשלומים האחרים יועברו אליהם במהלך השנים 2007-2008.

בתי המשפט

1 2. הקורבנות העיסקיים יפוצו על ידי הנאשמת 1 במספר
2 תשלומים, החל מיום 15.3.07, שיעמדו כל אחד על סכום של
3 עד 6,000 ₪.

4
5 3. סכום נוסף ישולם על ידי הנאשמת 1 במהלך שנת 2008,
6 כאשר יתר סכומי הפיצוי ישולמו במועד הסופי, קרי, תוך
7 שנה מיום שחרורה של הנאשמת 1 ממאסרה.

8
9 פיצוי הקורבנות העיסקיים, על ידי הנאשם 2 יתבצע במועד הסופי
10 המוסכם, קרי, בתוך שנה מיום שחרורו ממאסרו.

11
12
13 הודעה לנאשמים זכותם להגיש ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע בפומבי בנוכחות התובעים, הנאשמים וסניגוריהם, היום 27.3.06

14

15

ב. אופיר-תום, שופטת

16